

Så regner man kun med, at 1½ pct. af de etablerede job besættes af kontanthjælpsmodtagere – husk på, at vi taler om en 12-årig beregningsperiode – og jeg vil godt sige, at jeg synes, det er et meget beskeden ambitionsniveau, der er lagt ind i rapporten.

Så medregnes udgifter til børnepasning, selv om et flertal i Folketinget har sagt, at det, vi stiller imod, under alle omstændigheder er fuld børnepasningsgaranti.

Og endelig medregnes skatteindtægter ved overskud af privat virksomhed heller ikke, og det synes jeg selvfølgelig også er forkert. Det kan godt ske, at der ikke er et stort overskud det første år, men jeg tror ikke, der er nogen private, der driver en virksomhed i 12 år, uden at der kommer et overskud, endda et betydeligt overskud, det er i hvert fald ikke de erfaringer, vi har.

Og så må jeg nævne, at der er én ting til, som jeg synes er en ganske alvorlig mangel ved Nakskovrapporten, men det bliver ikke i denne svarrunde, kan jeg se, at jeg kan redegøre for det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er korrekt. Hr. Ebbe Kalnæs.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Så vil jeg gerne prøve at komme med et konkret eksempel i forhold til det der med tilfældigheden, og jeg går lidt tilbage i tiden, for man skal ikke tro, det er noget sådan på det sidste. Jeg tror, jeg har brugt eksemplet før:

Da vi – jeg tror, det var i 1987, det var i hvert fald sidst i 1980'erne – her i Folketinget lavede en børnepakke med rabat på barn nr. 2 og en række andre ordninger, blev man enige om, og det bør man selvfølgelig, når man vedtager den slags ting i Folketinget, at kompensere kommunerne.

Kompensationen for den børnepakke var jeg på det tidspunkt sammen med andre med til at prøve at regne på, og et af de eksempler, jeg husker ganske nøje, var, at Fjends Kommune i forhold til børn fra 0-6 år via bloktilskuddet fik 650 kr. pr. barn, og Frederiksberg Kommune fik 2.850 kr. pr. barn.

Der er indtil nu ikke nogen, der har kunnet forklare mig, hvordan sammenhængen, retfærdigheden og fornuften er i det. Det kan være, at Socialdemokratiets ordfører kan i dag.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig sige til hr. Ebbe Kalnæs, at når vi kompenserer kommunerne og fordeler efter skattegrundlag, så vil det aldrig blive hundrede procent retfærdigt. Der vil altid være nogle kommuner, der taber, og nogle kommuner, der vinder, og det vil være forskelligt.

Hvis vi ikke skal fordele det efter skattegrundlag, så skal vi finde et andet objektivt kriterium at gøre det efter, og jeg sagde, at det er jeg da parat til at overveje. Det synes jeg godt man kan tænke igennem på en fornuftig måde. Det behøver jeg i og for sig ingen kommission til at gøre. Jeg har selv tidligere peget på, at man jo f.eks. kunne fordele det efter indbyggertal i stedet for efter skattegrundlag.

Men så skal man jo huske på, at når det så går den anden vej, som når f.eks. kommunerne skal bidrage til momsudligningen, så tager vi det jo i dag også efter skattegrundlaget, og så kommer Frederiksberg Kommune til at betale forholdsvis meget, meget mere, end Fjends Kommune gør, også pr. indbygger.

Så det går begge veje, og derfor skal vi selvfølgelig tænke os godt om, inden vi ændrer systemet, og der er også kommuner, der lige pludselig kunne føle, at det virkede uretfærdigt, når det gik den anden vej.

Lad mig så sige til hr. Kristen Touborg, som nu er gået, at det, der er den allerværste fejl ved Nakskovrapporten, er jo, at de siger i Nakskov, at når de skaber arbejdspladser, så bliver det en nettoudgift for kommunen, men de regner ikke med, at der blandt dem, der bliver beskæftiget på de nye arbejdspladser i Nakskov, er borgere, der bor i Ravnsborg eller i Højreby eller i Rudbjerg.

Og tænk nu, hvis det er på samme måde, når man i Ravnsborg skal skabe arbejdspladser, og man så ikke regner det med, men siger: En del af dem, der bliver ansat her på de nye arbejdspladser, bor i Nakskov, bor i Højreby, bor i Rudbjerg, og det bliver altså ikke penge hos os. Hvis alle kommuner i området regner på den måde, så får de jo aldrig nogen sinde sat gang i væksten.

Derfor er det en fundamental fejl i tankegangen, der ligger bag Nakskovrapporten.

Jeg har selv som borgmester snakket med andre borgmestre, og vi har aldrig tænkt på den måde. Vi har altid afholdt udgifterne til skabelse af nye arbejdspladser ud af kommunens kasse uden hensyn til – for det vidste vi da godt – at det ikke var alle de borgere, der blev beskæfti-